

които засѣгатъ земледѣлския „Народенъ магазинъ“ и земледѣлцитѣ, за да не бѣдатъ привеждани въ изпълнение, започва да изпълнява изпълнителнитѣ листове — едни изпълнява, други не изпълнява. Въ стадия на изпълнението се намѣсва Дирекцията на стопански грижи и обществена предвидливостъ и налага запови, но тя налага запови и на редъ други лица, които не сж били нито обвиняеми, нито подведени подъ следствие. Следъ като дирекцията се е намѣсила въ този въпросъ и започва изземването на известни храни, дохожда друго време, дохожда краятъ на 1918 г., характерътъ на присѣдата е билъ оборенъ, било е намѣрено, че утвърдението на присѣдата не е правилно, а е трѣбвало да бѣде подадена и е могло да бѣде подадена касационна жалба предъ Главния военнокасационенъ сѣдъ. Главниятъ военнокасационенъ сѣдъ унищожавя тази присѣда и озобождава всички осѣдени отъ всички послѣствия, като заявява, че въ дадения случай нѣма извършено престѣпление. Отъ тукъ много ясно става какво трѣбваше да прави по-нататѣкъ държавата. Държавата се намира вече предъ другъ единъ фактъ — че всичкитѣ предшествующи действия се анулиратъ отъ редовната сѣдебна власть, наистина отъ специаленъ сѣдъ, особенъ сѣдъ, но въ всѣки случай, предвиденъ въ нашитѣ закони, и държавата търси да тегли послѣдницитѣ отъ това положение. Затуй ви прочетохъ писмото на държавния юрисконсултъ до счетоводството. Присѣдата анулирана, изпълнителнитѣ листове спрѣни, а следъ туй анулирани и държавата е събрала известни суми, държавата е взела известни храни. Какво да прави? Тогава Финансовото министерство — това е въ 1920 г. — решава да впише единъ параграфъ въ разходния бюджетъ на държавата: връщане на тѣзи така събрани суми по изпълнителнитѣ листове по тази присѣда обратно на лицата, отъ които сумитѣ сж били иззети. Съ това възвръщане на сумитѣ на различни дати презъ 1920 г. се приключва първиятъ етапъ на това производство.

Ние сме въ 1920 г., вече въ дни, когато ние започваме чувствително да усѣщаме постигналото ни нещастие, когато страшната формула на римлянитѣ *vae victis* часть по часть, день по день, месецъ по месецъ ни дава да разберемъ, че въ действителность положението ни е тежко и че ние трѣбва да се подчиняваме на известни искания, на известни условия, на постановленията на договора за миръ и на други искания или други действия, които идатъ отъ страна на държавитѣ победителки. По този пѣтъ на Голгота сж вървѣли всички народи въ това положение. Тѣ сж го вървѣли по искания, които не сж оправдани, тѣ сж го вървѣли и по искания, които сж оправдани. И въ еднитѣ, и въ другитѣ случаи народитѣ и държавитѣ сж се борили колкото силитѣ имъ позволяватъ и продължаватъ да се борятъ, особено